

řízením nebo obnovou řízení) domoci nápravy, nelze v rámci tohoto sporu řešiti.

Stížnost hledí dovoditi ze znění § 18 min. nař. 4790/1917 »v zákonné lhůtě podaný rozklad má odkladný účinek na exekuci«, že zákonodárce chce stanoviti rozdíl mezi námitkami podanými včas a mezi opožděně podanými a to v tom smyslu, že jen včas podaným námitkám přiznává odkladnou moc, že však také o opožděných námitkách jest provésti řízení podle § 156 zák. čl. XIX/1907.

Takového smyslu nelze ze znění cit. normy vyčísti. Přiznal-li zákon odkladný účinek na exekuci včas podanému oprávněmu prostředku, neřekl tím nic jiného, nežli že opožděný rozklad odkladného účinku nemá. Jiný výklad odporoval by také všeobecně platné procesní zásadě, že opožděně podané oprávné prostředky jest odmítnouti bez věcného projednání (srovnej zák. čl. XX:1901 a prov. nař. z 18. prosince 1901 č. 4600).

Stížnost dovolává se k odůvodnění svého názoru také § 181 zák. čl. XIX:1907. I tento předpis, jenž obsahuje všeobecné zásady pro odvolání z »rozhodnutí samosprávných orgánů pokladen«, používá obratu »v zákonné lhůtě podané odvolání má, pokud zákon neustanovuje jinak, při výkonu rozhodnutí, výměrů neb rozsudků odkladací účinek.« Že i zde zmeškání lhůty odvolací má v zápětí preklusi strany, plyne nade vší pochybnost z posl. odstavce téhož §, jenž zmocňuje min. mezi jiným také k tomu, aby stanovilo podrobnější předpisy o ospravedlňovacím řízení a o obnově řízení, v tomto § upravených, čehož by nebylo třeba, kdyby zmeškání odvolací lhůty nebránilo projednání věci na podkladě opožděného oprávněného prostředku.

Č. 6812.

Nemocenské pojištění. — Administrativní řízení: * Pro počítání třídenní lhůty § 31 nem. zák. z 30. března 1888 č. 33. ř. z. jest rozhodným den, kterého přihláška zaměstnance pojištěním povinného došla k okr. nemoc. pokladně, a nikoli den, kterého byla dána na poštu s určením pro tuto pokladnu.

(Nález ze dne 18. října 1927 č. 21.320).

Prejudikatura: Boh. 102/19, 6489/27 adm.

Věc: Okresní nemocenská pokladna v T. (adv. Dr. J. Sommer z Prahy) proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Osp v T. nevyhověla výměrem z 28. ledna 1926 žádosti okr. nemoc. pokladny v T., aby Alois B., obchodník v P., byl uznán dle § 32 nemoc. zák. povinným zaplatiti podpůrný náklad vzniklý léčením a podporováním jeho zaměstnance Josefa Č. — — —

Min. soc. péče v pořadu instancí nař. rozhodnutím výrok ten potvrdilo, nevyhověvši odvolání stěžující si pokladny s odůvodněním, že dle ustanovení § 31 nemoc. zák. jsou zaměstnavatelé povinni každou osobu, podrobenou pojištění, vstupující k nim do zaměstnání, ohlásiti

nejpozději třetího dne po započeti zaměstnání příslušné nemoc. pokladně. Jelikož ze zákona samého neplyne, jak se má lhůta tato počítati, není žádného důvodu proti stanovisku, že lhůta tato má se počítati tak jako ostatní preklusivní lhůty ve správním řízení. Dle toho tedy jest pak den, kdy přihláška k nemoc. pokladně byla dána na poštu, pokládati za den, kterého byla přihláška učiněna, tak že v daném případě přihláška došla včas.

Stížnosti, jež vytýká, že právní názor v nař. rozhodnutí vyslovený, nemá opory v zákoně, dal nss za pravdu.

Úřad mluvě o počítání preklusivních lhůt v řízení správním má patrně na mysli předpis § 1. odst. 3 zák. z 12. května 1896 č. 101 ř. z., stanovící, že den, kterého rekurs jest dán na poštu aneb na úřad telegrafní, pokládá se za den, kterého rekurs byl podán. Avšak tento předpis, jak podle nadpisu cit. zákona tak podle úvodu jeho § 1, vztahuje se jen na lhůty pro opravné prostředky směřující proti rozhodnutím a opatřením úřadů politických, t. j. okr. a zem. správ polit.

Zde jde o počítání třídní lhůty k přihlášení zaměstnance pojištění povinného, u okr. nemoc. pokladny. Nejde tedy o případ cit. normy, ježto okr. nemoc. pokladna není správním úřadem a přihláška k nemoc. pojištění nemá nic společného s opravným prostředkem, jak jej uvádí cit. § 1. Analogie tohoto předpisu vylučuje se jeho povahou jako zákona speciálního.

Dny poštovní dopravy lze od zákonné preklusivní lhůty odpočítati jen tehdy, když to je pro dotýčný obor veřejného práva v zákoně výslovně ustanoveno (srov. na příklad nář. Boh. 102/19 adm.). Zákon nemocenský nemá však podobného ustanovení. Jeho § 31 ukládá zaměstnavateli povinnost každou osobu pojištění podrobenou ohlásiti nejpozději třetího dne od počátku zaměstnání a to u okr. nemoc. pokladny (viz také vyhlášku min. vnitra z 20. října 1888 č. 159 ř. z.). Místem, u něhož ohlášení to se má státi, jest tedy okr. nemoc. pokladna a ohlášení to jest včasné jen tehdy, došla-li přihláška ve stanovené lhůtě třídní u onoho zákonem stanoveného místa. Výkladu tomu svědčí právě ta okolnost, že zákon tam, kde chtěl, aby se dny poštovní dopravy do lhůty nepočítaly, tak výslovně stanovil (viz shora cit. zákon č. 101/1896).

Vyložil si tedy žal. úřad nesprávně předpis § 31 nemoc. zák., když uznal za den vykonané přihlášky k nemoc. pojištění den odevzdání přihlášky pošt. dopravě s určením pro nemoc. pokladnu.

Č. 6813.

Nemocenské pojištění. — Policejní právo trestní: I. Kdo je zaměstnavatelem služebné zaměstnané v domácnosti manželů? — II. Promlčecí lhůta přestupku neohlášení služebné u nemoc. pokladny počíná vystoupením služebné ze služby.

(Nález ze dne 18. října 1927 č. 21.321).

Věc: Vilém O. v Praze proti ministerstvu sociální péče o trestní nález.